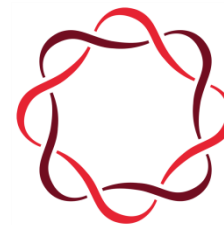

Skatteministeriet
Att. lovgivningogoekonomi@skm.dk
cc. klh1@skm.dk og klh@skm.dk

FINANS
DANMARK

Finans Danmarks hørings svar til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrollloven og ligningsloven

Finans Danmark kvitterer for høringen. Finans Danmark har følgende bemærkninger.

Indledning

Nærværende lovforslag¹ pålægger en særskat på finanssektoren. Denne gang til at finansiere et velfærdstillbud. Det finder Finans Danmark uheldigt. Vores velfærdssamfund bør grundlæggende finansieres med skatter, der indkræves fra robuste skattebaser med mindst mulig forvridding af økonomien, så det samlede tab af velstand minimeres.

Med lovforslaget vil selskabsskattesatsen for finanssektoren stige med knap 20 pct. fra 2024. Det er formentlig den højeste sektorspecifikke selskabsskattestigning i nyere tid. Et særtiltag i den størrelsesorden skærper kravene til dokumentation, præcision og argumentation.

Større ændringer af skattesystemet bør i det hele taget udformes på et sagligt grundlag, der bygger på solid økonomisk teori og empiri. Forslaget om en særskat på den finansielle sektor lever ikke op til disse grundlæggende krav til vores skattesystem, som alle burde være enige om. Det gør lovforslaget unødigt dyrt for samfundet.

Finanssektoren er allerede hårdere beskattet end andre sektorer, fordi den generelle selskabsskattenedsættelse i 2013 blev modgået af en tilsvarende forhøjelse af lønsumsafgiften for finanssektoren alene. Samtidig er finanssektoren ikke en af de brancher, der i nævneværdigt omfang har medarbejdere, som efter et langt og slidsomt arbejdsliv skal tilgodeses med muligheden for at kunne gå tidligt på pension. Det vil sige, at princippet om, at "forureneren" betaler, ikke understøtter lovforslaget, der skal tilvejebringe finansiering til den tidlige tilbagetrækning.

Der er heller ikke belæg for, at finanssektoren har en højere indtjening eller højere aflønning af sektorens ansatte, end hvad vi ser i andre brancher i dansk økonomi. Tværtimod har de danske banker genereret et markant lavere afkast end virksomhederne i andre brancher, og når man kontrollerer for forskelle i de ansattes kompetencer mv., er aflønningen i sektoren i tråd med andre brancher og lavere end i for eksempel medicinalbranchen.² Indtjening og aflønning i den finansielle sektor kan med andre ord heller ikke begrunde en særskat på den finansielle sektor.

¹ Lovforslaget til lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrollloven og ligningsloven indeholder to ændringer. Finans Danmark har valgt kun at afgive bemærkninger til ændringerne vedrørende ændring af selskabsskatten (herefter særskatten).

² Sektorens afkast, lønniveau og priser mv. er analyseret i Copenhagen Economics' rapport [Konkurrencen i den danske banksektor: Sammenfatningsrapport](#), 2021.

Hørings svar

1. marts 2022

Dok: FIDA-931287038-794368-v1

Kontakt Nikolaj Warming-Lollesgaard

Lovforslaget omtaler selskabsskatteforhøjelsen som et "samfundsbidrag". Forhøjelsen af selskabsskatten for finanssektoren er ikke et samfundsbidrag, men en særskat. Finans Danmark anbefaler at kalde skatten det, den er – en særskat. For et samfundsbidrag indikerer indirekte, at den finansielle sektor ikke bidrager nok til samfundet gennem de skatter og afgifter sektoren, allerede betaler. På listen over de selskaber som betaler mest i selskabsskat i 2020 er fire banker i top15. Fakta er, at finanssektoren allerede bidrager mere end andre sektorer, og der er som nævnt ingen evidens for overnormal profit i sektoren.

Omkostningerne for samfundet ved den foreslåede særskat kommer i mange former. Én ting er, at finansielle ydelser bliver dyrere, fordi internationale erfaringer tilsiger, at ekstraomkostningerne fra selskabsskatteforhøjelsen som udgangspunkt overvæltes på forbrugeren. Seneste udmeldinger i Sverige, hvor svenske banker fra 2022 er blevet pålagt en risikoskat, peger på, at risikoskatten vil medføre højere udlånsrenter på boliglån. Særskatten rammer alle forbrugere, fordi langt de fleste benytter sig af finansielle tjenesteydelser (lån, opsparing, betalingsinfrastruktur, rådgivning og investeringer mv.). Beregninger fra Finans Danmark har tidligere vist, at forhøjelsen af selskabsskatten kan medføre en ekstraregning for en helt almindelig familie på omkring 1.400 kroner om året.

Adfærdseffekterne skal reduceres yderligere

Dertil kommer at en forhøjet selskabsskat er en forholdsvis forvridende skat. Skatteministeriet lægger til grund, at det umiddelbare provenu, der skal opkræves fra den finansielle sektor ved en forhøjet selskabsskattesats, er 55 pct. højere end det provenu, der i sidste ende tilgår den offentlige saldo til anden brug. Det skyldes tilbageløb fra andre skatter og afgifter samt adfærdseffekter. Adfærdseffekterne knytter sig til et forventet fald i investeringer og et øget incitament til overskudsflytning. Særligt adfærdseffekterne gør selskabsskatten samfundsøkonomisk dyrere end andre, robuste skatteinstrumenter med samme fordelingseffekter. Det gør særskatten unødigt dyr for danskerne.

De skønnede adfærdseffekter som følge af overskudsflytning er dog halveret i forbindelse med det lovforberedende arbejde ift. normale selskabsskatteændringer. Det er positivt, men halveringen er ikke dokumenteret og begrundet, ud over at det konstateres, at det er vanskeligere at flytte overskud i den finansielle sektor, fordi sektoren er særligt reguleret. Det Økonomiske Råd har senest anbefalet, at regneprincipperne, som anvendes i centraladministrationen, varedeklares i forhold til, hvor god dokumentationen er. Det støtter Finans Danmark og har i forbindelse med det lovforberedende arbejde dokumenteret og redegjort kvalitativt såvel som kvantitativt for, at adfærdseffekterne er betydeligt lavere end det seneste skøn fra Skatteministeriet. Faktisk tilsiger den seneste internationale faglitteratur på området, at adfærdseffekterne kun er det halve af, hvad Skatteministeriet forudsætter i lovforslaget. Finans Danmark finder det afgørende, at de skønnede adfærdseffekter bygger på den seneste forskning, tager højde for sektorens særlige struktur og seneste regulering.

Til beregning af stigningen i selskabsskattesatsen anvender lovforslaget en historisk periode 2010-19, der samlet set ikke er konjunkturneutral. Det finder Finans Danmark problematisk. Særligt fordi indtjeningen i den finansielle sektor må forventes at være forholdsvis konjunkturafhængig. Hertil kommer, at en række ekstraordinære omstændigheder knyttet til konsolideringen efter finanskrisen og de senere års negative renter har presset bankernes indtjening i netop den betragtede periode. På den baggrund foreslår Finans Danmark, at der korrigeres for

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

lavkonjunktoren og de øvrige indtjeningsrelevante forhold i perioden 2010-2019. Når man ikke tager højde for disse forhold, vil estimatet for sektorens strukturelle indtjening entydigt blive for lavt og dermed give anledning til en større stigning i selskabsskattesatsen for den finansielle sektor end nødvendigt. Det øger de samfundsøkonomiske omkostninger unødigt.

Lovforslaget implementerer forhøjelsen af selskabsskattesatsen ved at fastholde satsen på de nuværende 22 pct. og forhøje skattegrundlaget for selskabsskatten med en faktor 26/22. Dermed reduceres synligheden af satsforhøjelsen, og gennemsigtheden i skattesystemet forringes i forhold til en model, hvor selskabsskattesatsen alene var forhøjet til 26 pct. Det finder Finans Danmark også problematisk og har derfor foreslået en model, hvor selskabsskattesatsen for finansielle selskaber og koncerner øges til 26 pct., mens skattegrundlaget for forretningsområder i den finansielle sektor, som ikke er omfattet af særskatten, reduceres med en faktor 22/26.

Provenu fra digitale kasseapparater bør fremgå af lovforslaget

Lovforslaget mangler koblingen mellem proventuet fra introduktionen af digitale kasseapparater og reduktionen af finansieringsbidraget fra særskatten. I den politiske aftale om ret til tidlig pension fra oktober 2020 fremgår det tydeligt, at proventuet fra digitale kasseapparater blandt andet skal bruges til at reducere finansieringsbidraget fra særskatten. Finans Danmark foreslår derfor, at man i lovforslaget tydeliggør, at særskatten på sigt skal reduceres, når der er redegjort for proventuet fra de digitale kasseapparater. Finans Danmark opfordrer samtidig til, at den politiske aftale om at disponere proventuet fra digitale kasseapparater til blandt andet at nedbringe størrelsen af den skævvridende særskat gøres klar til udmøntning, så snart myndighedernes effektanalyse foreligger i 2025. Det indebærer, at særskatten kan reduceres i forbindelse med vedtagelse af finansloven for 2026. I den forbindelse vil det være naturligt også at vurdere, om det langfristede finansieringsbehov til den tidlige tilbagetrækning tillader en yderligere reduktion af særskatten.

Introduktionen af digitale kasseapparater er ikke blot vigtig af hensyn til særskatten, men også i forhold til at sikre, at alle brancher betaler den skat, de skal. Det er en dagsorden, Finans Danmark støtter, og derfor vil vi også arbejde for, at digitale kasseapparater introduceres så hurtigt som muligt, samt at flere brancher omfattes. Finanssektoren bør ikke betale ekstra, fordi andre sektorer ikke betaler den skat, de skal ifølge loven.

Generelle bemærkninger

De generelle bemærkninger er opdelt i tre afsnit. Første afsnit gennemgår argumenterne for en højere selskabsskat for finanssektoren. Andet afsnit gennemgår regneprincippernes betydning for størrelsen af særskatten. Sidste afsnit kommenterer den såkaldte faktormodel og foreslår en lettere administrativ og kompleks løsning.

1. Argumenterne for lovforslaget er ikke baseret på fakta

Argumenterne for indførelsen af en særskat bygger på ikke faktabaserede påstande, tværtimod. De påstande, der har været anvendt, omfatter at

- bankernes indtjening er meget høj
- direktørlønninger er helt i top
- man kan pålægge finanssektoren en særskat, uden at regningen ender hos os alle sammen

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

- finanssektoren har en ubetalt regning for bankpakkerne under finanskrisen.

Siden "samfundsbidraget" første gang blev præsenteret i Socialdemokraternes 2025-plan "Gør gode tider bedre – for alle" til nu, har argumenterne for samfundsbidraget ændret sig. I Socialdemokraternes 2025 plan var "samfundsbidraget" slet ikke begrundet, ud over at Socialdemokraterne mente, at sektoren skulle bidrage mere til fællesskabet. Vurderingen var tilsyneladende også, at der var mulighed for det, fordi sektoren havde "store" overskud, jf. følgende citat³:

"Socialdemokratiet mener, at finanssektoren skal bidrage mere til fællesskabet i form af et ekstra samfundsbidrag på 1,5 mia. kr. Den konkrete finansieringsmodel skal udarbejdes i samarbejde med sektoren selv. Det afgørende er, at de bidrager mere. Og med et samlet overskud i 2017 på omkring 30 mia. kr. efter skat er det også muligt."

30-40 mia. kroner i overskud kan umiddelbart lyde af meget. Men det skal ses i sammenhæng med en egenkapital på omkring 400 mia. kroner. Når man ser på indtjeningen i forhold til sektorens størrelse, er den dermed ikke høj – den ligger faktisk under, hvad vi ser i andre virksomheder. Faktum er nemlig, at bankernes indtjening har været under stærkt pres i årevis. Det skyldes negative renter, øget regulering og øgede udgifter til de mange samfundsbidrag. Derfor ligger finanssektoren på ingen måde i toppen, når man sammenligner indtjeningen i forskellige brancher i dansk økonomi.⁴

Heller ikke blandt de store danske virksomheder i C25-indekset ligger bankerne i top, tværtimod. Der er faktisk enkelt-virksomheder i C25-indekset, som har større overskud end alle danske banker tilsammen. Argumentet om, at det er rimeligt, at bankerne skal betale, fordi deres indtjening er i top, er altså ikke baseret på fakta.

I regeringens udspil til ret til tidlig pension fra august 2020 udvides argumentet for en særskat på den finansielle sektor med, at sektoren fik store hjælpepakker betalt af de danske skatteydere under finanskrisen. Derudover gentages argumentet om store overskud, selv om overskuddet i 2019 er lavere end i 2017, jf. følgende citat⁵:

"Et ekstra samfundsbidrag fra den finansielle sektor skal bidrage med 1½ mia. kr. i finansiering. Det skal ses i lyset af, at den finansielle sektor fik store hjælpepakker betalt af de danske skatteydere under finanskrisen. Og at bankerne i 2019 havde et overskud på 25 mia. kr."

Finanssektoren fik stillet bankpakker og lån til rådighed under den svære finanskrise i 2008. Det var en håndsrækning, som sektoren værdsatte højt. Siden er de lån for længst betalt tilbage. Faktisk endte staten med at tjene 17 mia. kroner på bankpakkerne. Det viser en opgørelse fra Erhvervsministeriet. Hertil kommer, at

³ Se [goer-gode-tider-bedre-for-alle.pdf \(socialdemokratiet.dk\)](#) s. 28

⁴ Afkastet skal også ses i sammenhæng med risiko og andre relevante forhold. Heller ikke i dette lys er der tegn på et overnormalt afkast i den danske finansielle sektor, jf. Copenhagen Economics, [Konkurrencen i den danske banksektor: Er der tegn på overnormale afkast på kapital i sektoren?](#), 2021. Denne analyse dokumenterer også indtjeningen relativt til andre brancher i dansk økonomi.

⁵ Se [Ny ret til tidlig pension \(bm.dk\)](#) s. 39

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

selskabsskatten efter finanskrisen blev sat ned i 2013 fra 25 til 22 procent, men lønsumsafgiften blev samtidig sat tilsvarende op alene for den finansielle sektor. Sektoren har derfor allerede betalt med en forhøjelse af selskabsskattesatsen én gang.

Regeringens argument om at sektoren ikke har betalt for den hjælp, de fik under finanskrisen, passer altså ikke. Med lovforslaget betaler sektoren for hjælpen for tredje gang. Dertil kommer de omfattende kapital- og likviditetskrav, som løbende er blevet implementeret i sektoren efter finanskrisen. Det har styrket den finansielle stabilitet, men også betydet flere omkostninger for sektoren.

Regeringens argument om, at man skal betale for den hjælp, man får, mange år efter, kan sætte et uheldigt eksempel for fremtiden. Forudsigelige rammevilkår for virksomheder er afgørende for deres strategi og investeringsbeslutninger samt værdiansættelse. Hvis der dukker "ubetalte regninger" op, som pludselig skal betales 15 år efter, øger det den politiske risiko og skaber ustabile og uforudsigelige rammevilkår, som i sidste ende kan afholde virksomheder fra at investere i Danmark. Det taber alle på.

Debatten om direktørlønninger er heller ikke baseret på fakta. Fakta er, at direktørlønningerne slet ikke er så høje at de kan bidrage nævneværdigt til det samlede finansieringsbidrag på 2 mia. kr., som finanssektoren skal betale. Fakta er også, at bankdirektørerne ikke er de højestlønnede. Den bedst lønnede bankdirektør i Danmark tjener rundt regnet en tredjedel af, hvad lønførende direktører i andre børsnoterede virksomheder tjener.

Endelig er der påstanden om, at man politisk kan pålægge en særskat på finanssektoren, uden at almindelige danskere kommer til at betale en krone for det. Erfaringerne fra lignende skatter i andre lande siger, at regningen i sidste ende ender hos kunderne. Udmeldinger fra svenske banker, som skal betale en ekstra risikoskat fra 2022, peger på, at f.eks. udlånsrenterne på boliglån vil stige som følge af risikoskatten. Finans Danmark har tidligere påvist, at en særskat kan koste en almindelig børnefamilie med to voksne og to børn i en ejerbolig op til 1.400 kroner om året. Og Finansministeriet har også selv tidligere fundet, at en særskat på bankerne vil give en omkostning for kunderne – altså os alle sammen – uanset hvordan man vender og drejer det.

Som det fremgår, er argumenterne for at pålægge den finansielle sektor en særskat løbende blevet udvidet, fra forslaget første gang så dagens lys til nu. Det er sket i takt med, at Finans Danmark hver gang har modgået de fremlagte argumenter med fakta og påvist, at de er påstande uden faktisk grundlag.

I den politiske aftale om ret til tidlig pension fra oktober 2020 er der heller ingen argumenter for særskatten, jf. følgende citat⁶:

*"Særlig selskabsskat for den finansielle sektor
Den finansielle sektor bidrager til at finansiere en ny ret til tidlig pension. Aftalepartierne er enige om at indføre en særlig skat på den finansielle sektors overskud som et tillæg til den almindelige selskabsskat. Dermed vil den finansielle sektor bidrage mere til fællesskabet og bidrage med yderligere 1 mia. i 2023 stigende til 1,25 mia. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd til finansiering af tidlig pension fra 2024."*

⁶ [aftaletekst-tidlig-pension.pdf \(bm.dk\)](#) s. 11

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

2. Regneprincippernes betydning for særskatten

Ifølge lovforslaget anvender Skatteministeriet en historisk periode fra 2010 til 2019 og en selvfinansieringsgrad for overskudsflytning på 15 pct. til beregning af størrelsen af procentsatsen af særskatten. Som tidligere nævnt, er selvfinansieringsgraden for overskudsflytning halveret i forhold til normale selskabsskatteændringer, men ikke yderligere begrundet. Valget af den historiske periode fra 2010 til 2019 er heller ikke begrundet i lovforslaget. Perioden 2010 til 2019 er som nævnt ikke konjunkturneutral og tager ikke højde for en række ekstraordinære omstændigheder knyttet til konsolideringen efter finanskrisen og de senere års negative renter som har presset bankernes indtjening i netop den betragtede periode.

Finans Danmark og Forsikring & Pension har tidligere redegjort for, at de regneprincipper, Skatteministeriet anvender for overskudsflytning, ikke i tilstrækkelig grad afspejler strukturen af den finansielle sektor i Danmark og er baseret på ældre forældet faglitteratur.

Hvis selvfinansieringsgraden i højere grad afspejlede strukturen af sektoren og tog udgangspunkt i den seneste empiri i faglitteraturen, ville selvfinansieringsgraden skulle reduceres fra de nuværende 15 pct. til 7½ pct. Såfremt den lavere og dokumenterede selvfinansieringsgrad anvendes, reduceres det umiddelbare provenuskøn fra 2.100 mio. kr. til godt 1.900 mio. kr. Det vil isoleret set betyde en reduktion af særskatten på mellem 0,3 og 0,4 pct.-point, **jf. tabel 1**.

For at illustrere betydningen af konjunkturneutralitet for størrelsen af særskatten kan to konjunkturneutrale perioder betragtes. Perioden fra 1996 til 2019 og perioden 2015 til 2019 er hhv. lang og kort, men er begge konjunkturneutrale målt i forhold til både BNP og BVT. Hvis der tages udgangspunkt i disse to perioder, og de korrigeres på samme måde, som Skatteministeriet gør i lovforslaget i forhold til den specifikke sektorafgrænsning af særskatten, øges det strukturelle selskabsskatteniveau med henholdsvis 5 og 10 mia. kr. fra 52½ mia. kr. til henholdsvis 57¼ mia. kr. og 62¼ mia. kr. (2022-niveau), **jf. tabel 1**. Dertil kommer de førømtalte ekstraordinære omstændigheder, som entydigt vil øge det strukturelle selskabsskatteniveau i den finansielle sektor og reducere særskatten yderligere.

Tabel 1 illustrerer betydningen af præcisionen i regneprincipperne for særskatten. Tabel 1 viser at særskatten kan reduceres med op til knap 1 pct.-point, hvis præcisionen i regneprincipperne forbedres. På den baggrund opfordrer Finans Danmark Skatteministeriet til at genbesøge regneprincipperne og reducere selskabsskattesats stigningen af særskatten. Dette skal særligt ses i lyset af, at stigningen i selskabsskattesatsen for finanssektoren på p.t. 4 pct.-point, svarer til en stigning i selskabsskattesatsen på knap 20 pct. og er dermed den største sektorspecifikke selskabsskattestigning i nyere tid.

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

Tabel 1: Størrelsen af særskatten

		Umiddelbart provenu, varigt	
		Nuværende selvfinansieringsgrad (15 pct.)	Ny selvfinansieringsgrad (7,5 pct.)
Strukturelt niveau for selskabsskat i den finansielle sektor		2.100 mio. kr.	1.900 mio. kr.
2010-2019	52½ mia. kr.	4,0 pct.	3,7 pct.
2015-2019	57¼ mia. kr.	3,7 pct.	3,3 pct.
1996-2019	62¼ mia. kr.	3,4 pct.	3,1 pct.

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

3. Implementeringen af den forhøjede selskabsskat er unødigt kompleks. Lovforslaget implementerer selskabsskatteforhøjelsen gennem en såkaldt faktormodel, hvor selskabsskattesatsen fastholdes på 22 pct., mens skattegrundlaget, som er omfattet af den højere selskabsskat, forhøjes med en faktor 26/22. Det bidrager unødigt til kompleksiteten af skattesystemet sammenlignet med en model hvor selskabsskattesatsen var øget til 26 pct.

For at reducere de utilsigtede konsekvenser af lovforslaget foreslår Finans Danmark i stedet en alternativ implementeringsmodel til den nuværende faktormodel, hvor der som udgangspunkt indføres en procentmodel for finansielle selskaber og koncerner, men hvor faktormodellen anvendes ved sambeskatning med ikke-finansielle selskaber. Indkomsten fra det ikke-finansielle selskab kan så indregnes med en faktor 22/26 og beskattes med 26 pct. – svarende til en effektiv skattesats på 22 pct. Det vil sige implementering som et nedslag i skattegrundlaget for ikke-finansiell indkomst, der sambeskattes med finansielle selskaber, så udgangspunktet er en procentmodel, der sikrer synlighed om den højere skattesats. Det er et spejlbillede af den nuværende model, hvor der anvendes en lav sats på 22 pct. og en forhøjelse af skattegrundlaget for finansielle selskaber.

Finans Danmarks forslag med en sats på 26 pct. sikrer maksimal transparens omkring selskabsskattesatsen. Forslaget er mindre komplekst, fordi det må forventes, at langt hovedparten af indkomsten i sambeskatningen vil vedrøre finansiell indkomst, hvorfor det også synes mest naturligt at anvende den foreslåede model. Det vil gøre skatten mere transparent i international sammenhæng, for banker og for kunderne såvel som for forskere og investorer. Endelig kan Finans Danmark ikke umiddelbart identificere nogle juridiske eller it-mæssige problemstillinger, som ikke allerede er håndteret og afklaret i forbindelse med den nuværende faktormodel, der skulle forhindre en implementering af den her foreslåede model.

I den forbindelse kan vi med beklagelse konstatere, at lovforslaget introducerer øget dokumentationskrav i §3 af hensyn til skattekontrollen. Det står i kontrast til tidligere ambitioner og lovgivning om at lette papirarbejdet for danske virksomheder, som blev meldt ud i midten af 2021⁷. Ud over den meromkostning, som

⁷ [Papirarbejde lettes for danske virksomheder | Skatteministeriet \(skm.dk\)](#)

særskatten betyder for sektoren, pålægges sektoren således også en stor administrativ og økonomisk byrde, der burde indgå i det helhedsbillede, som tegnes af den samlede omkostning for sektoren. Derudover medfører det også en ekstra kontrolbyrde for skattemyndighederne.

Specifikke bemærkninger

Det følger af § 1, stk. 3, nr. 3, at "investeringsforvaltningsselskaber, der har eller skal have tilladelse efter lov om finansiel virksomhed § 10, stk. 1" anses for finansielle selskaber. Vi skal bemærke, at investeringsforvaltningsselskaber kan yde yderligere services efter lov om finansiel virksomhed § 10, stk. 2, f.eks. porteføljepleje. Skatteministeriet må gerne bekræfte, at den indkomst, som stammer fra services omfattet af finansiel virksomhed § 10 stk. 2, også er omfattet af den forhøjede selskabsskat.

I § 1, nr. 3, stk. 9 fremgår det, at "forvaltere af alternative investeringsfonde, der har eller skal have tilladelse efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. §§ 6 eller 10, stk. 2" anses for finansielle selskaber. Vi undrer os umiddelbart over, at registrerede forvaltere, jf. lov om forvaltere af alternative investeringsfonde § 9, ikke ses at være omfattet. Det er umiddelbart vores opfattelse, at registrerede forvaltere også bør være finansielle selskaber af hensyn til lige konkurrencevilkår (*level playing field*).

Lovforslaget indeholder ikke en udtømmende og udspecificeret liste over virksomheder, som vil være omfattet af særskatten. Af hensyn til gennemsigtigheden og transparensen anbefaler Finans Danmark, at der udarbejdes et bilag til lovforslaget, hvor det præcist fremgår, hvilke virksomheder som er omfattet af særskatten på nuværende tidspunkt.

Med venlig hilsen

Nikolaj Warming-Lollesgaard

Direkte: 26804664

Mail: nwa@fida.dk

Høringsvar

1. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-931287038-794368-v1

